

УНИВЕРЗИТЕТ ПРИВРЕДНА АКАДЕМИЈА У НОВОМ САДУ

НАЗИВ ФАКУЛТЕТА

ОБРАЗАЦ ЗА ПИСАЊЕ ИЗВЕШТАЈА О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА

-обавезна садржина-

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
1. Датум и орган који је именовao комисију Одлуком Наставно–научног већа Правног факултета за привреду и правосуђе број 1/5-3 од 08.05.2023. године, одређена је Комисија за оцену докторске дисертације за јавну одбрану Предрага Вулевића под називом „Одмеравање казне за кривична дела у стицају“. Докторска дисертације је пријављена.
2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен: 1. Др Ненад Бингулац, ванредни професор, ужа научна област кривичноправна, изабран у звање ванредног професора 2020. године на Правном факултету за привреду и правосуђе Универзитета Привредна академија у Новом Саду, где је и запослен, председник комисије 2. Др Видоје Митрић, доцент, ужа научна област кривичноправна, изабран у звање доцента 2016. године на Правном факултету за привреду и правосуђе Универзитета Привредна академија у Новом Саду, запослен у Вишем суду у Новом Саду, члан комисије 3. Др Иван Јоксић, редовни професор, ужа научна област кривичноправна, изабран у звање редовног професора 2020. године на Правном факултету за привреду и правосуђе Универзитета Привредна академија у Новом Саду, где је и запослен, члан комисије – ментор
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
1. Име, име једног родитеља, презиме: Предраг (Милован) Вулевић 2. Датум рођења, општина, Република: 25.06.1969. године, Пећ - САП Косово и Метохија, Република Србија 3. Претходно стечено звање (датум и место одбране): Магистар политичких наука, 30.09.2018. године, Београд 4. Научна, односно уметничка област из које је претходно стечено звање: Породичноправна - Социјална политика 5. Приказ стручних, научних, односно уметничких, радова (по категоријама): 1. Family law protection in light of rehabilitation of persons with conduct disorder објављен у научном часопису Право теорија и пракса бр. 10-12/2019, стр. 57-71. (M53) 4. Considering sentence for predicate offense биће објављен у научном часопису Култура полиса бр. 1/2021, (M51).
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:
Одмеравање казне за кривична дела у стицају
IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:
Навести кратак садржај са назнаком броја страна поглавља, слика, шема, графикона и сл.
УВОДНА РАЗМАТРАЊА
I ГЛАВА
НАСТАНАК И ИСТОРИЈСКИ РАЗВОЈ ОДМЕРАВАЊА КАЗНЕ
1. Историјски преглед одмеравања казне у свету

- 1.1. Период примитивне кажњеничке реакције
 - 1.2. Кажњавање у старом веку
 - 1.3. Кажњавање у средњем веку
 - 1.4. Кажњавање у новом веку
 - 1.5. Савремени начини кажњавања
2. Историјски преглед одмеравања казне у Србији
 - 2.1. Период средњег века
 - 2.2. Прописи у периоду српских устанака
 - 2.3. Казнителни законик за Књажество Србију из 1860. године
 - 2.4. Период Краљевине СХС и Краљевине Југославије
 - 2.4.1. Кривични законик за Краљевину СХС из 1929. године
 - 2.4.2. Прописи у време Другог светског рата
 - 2.5. Период социјалистичке власти ФНРЈ и СФРЈ
 - 2.5.1. Кривични законик – општи део ФНРЈ из 1947. године
 - 2.5.2. Кривични законик ФНРЈ из 1951. године
 - 2.5.3. Кривични закон СФРЈ из 1976. године
 - 2.5.4. Кривични закон СРЈ (измене и допуне)

II ГЛАВА

ОДМЕРАВАЊЕ КАЗНЕ У МЕЂУНАРОДНОМ КРИВИЧНОМ ПРАВУ

1. Одмеравање казне у међународним правним инструментима
2. Међународни војни Суд у Нирнбергу и Токију
3. Међународни кривични суд за бившу Југославију у Хагу
4. Међународни кривични суд у Хагу

III ГЛАВА

ОДМЕРАВАЊЕ КАЗНЕ ЗА СТИЦАЈ КРИВИЧНИХ ДЕЛА У УПОРЕДНОМ ЗАКОНОДАВСТВУ

1. Уводни осврт
2. Сједињене Америчке Државе
3. Енглеска са Велсом
4. Хрватска
5. Босна и Херцеговина (Република Српска)
6. Црна Гора
7. Северна Македонија

IV ГЛАВА

ТЕОРИЈСКЕ ДИМЕНЗИЈЕ ОДМЕРАВАЊА КАЗНЕ ЗА СТИЦАЈ КРИВИЧНИХ ДЕЛА

1. Доктринарно одређење казне и начина њеног одмеравања
2. Филозофски приступ у одређивању сврхе кажњавања
3. Различита схватања одмеравања казне за стицај кривичних дела

V ГЛАВА

ОДМЕРАВАЊЕ КАЗНЕ ЗА СТИЦАЈ КРИВИЧНИХ ДЕЛА У НАШЕМ КРИВИЧНОМ ПРАВУ

1. Сврха кажњавања
2. Врсте казни
3. Појам и врсте стицаја кривичних дела
4. Општа правила одмеравања казне за стицај кривичних дела
 - 4.1. Олакшавајуће и отежавајуће околности
 - 4.1.1. Степен кривице учиниоца кривичног дела
 - 4.1.2. Побуде из којих је кривично дело учињено
 - 4.1.3. Јачина угрожавања или повреде заштићеног добра
 - 4.1.4. Околности под којима је кривично дело учињено
 - 4.1.5. Ранији живот учиниоца кривичног дела
 - 4.1.6. Личне прилике учиниоца кривичног дела
 - 4.1.7. Држање учиниоца после учињеног кривичног дела и његов однос према жртви
 - 4.1.8. Друге околности које се односе на личност учиниоца
 - 4.1.9. Имовно стање учиниоца кривичног дела
 - 4.2. Посебна околност за одмеравање казне за кривично дело

учињено из мржње

5. Забрана двоструког вредновања околности која представља обележје кривичног дела
6. Одмеравање казне за стицај кривичних дела код пунолетних лица
 - 6.1. Начин утврђивања појединачних казни
 - 6.2. Начин утврђивања јединствене казне
 - 6.2.1. Системи одмеравања казне
 - 6.2.1.1. Апсорпција
 - 6.2.1.2. Асперација
 - 6.2.1.3. Кумулација
7. Одмеравање казне за стицај кривичних дела код малолетних лица
 - 7.1. Специфичности кажњавања малолетника
 - 7.2. Кажњавање малолетника за стицај кривичних дела
8. Одмеравање казне за стицај кривичних дела код правних лица
 - 8.1. Специфичности кажњавања правних лица
 - 8.2. Начин утврђивања јединствене казне

VI ГЛАВА

ИСТРАЖИВАЊЕ МОДАЛИТЕТА ОДМЕРАВАЊА КАЗНЕ ЗА СТИЦАЈ КРИВИЧНИХ ДЕЛА У СУДСКОЈ ПРАКСИ

1. Дефинисање предмета и циља истраживања
2. Методолошки оквир
3. Постављање опште хипотезе
4. Одређивање узорка
5. Избор извора података
6. Дефинисање временског оквира истраживања
7. Укупан број осуђених лица за стицај, према групама кривичних дела, у Републици Србији у временском периоду 2011-2021. године
 - 7.1. Број осуђених лица за стицај, према групама кривичних дела, у Републици Србији у 2011. години
 - 7.2. Број осуђених лица за стицај, према групама кривичних дела, у Републици Србији у 2012. години
 - 7.3. Број осуђених лица за стицај, према групама кривичних дела, у Републици Србији у 2013. години
 - 7.4. Број осуђених лица за стицај, према групама кривичних дела, у Републици Србији у 2014. години
 - 7.5. Број осуђених лица за стицај, према групама кривичних дела, у Републици Србији у 2015. години
 - 7.6. Број осуђених лица за стицај, према групама кривичних дела, у Републици Србији у 2016. години
 - 7.7. Број осуђених лица за стицај, према групама кривичних дела, у Републици Србији у 2017. години
 - 7.8. Број осуђених лица за стицај, према групама кривичних дела, у Републици Србији у 2018. години
 - 7.9. Број осуђених лица за стицај, према групама кривичних дела, у Републици Србији у 2019. години
 - 7.10. Број осуђених лица за стицај, према групама кривичних дела, у Републици Србији у 2020. години
 - 7.11. Број осуђених лица за стицај, према групама кривичних дела, у Републици Србији у 2021. години
8. Тенденције у кретању броја осуђених лица за стицај кривичних дела у временском периоду 2011-2021. године
 - 8.1. Варијабилне тенденције
 - 8.2. Присуство законитости
9. Завршни осврт истраживања

ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА

ЛИТЕРАТУРА

ПРЕСУДЕ

- Пресуда Окружног суда у Београду К. бр. 1331/09
 Пресуда Првог Основног суда у Београду Посл. бр. 7. К. 20137/10
 Пресуда Првог Основног суда у Београду 4. К. бр. 4684/2012

Број страница **259**

Број основних поглавља **6**

Број подпоглавља **33**

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

У раду се обрађује тема која се тежишно односи на подручје одмеравања казне за кривична дела у стицају. Структура рада је заснована на подели материје у оквиру шест основних поглавља и 33 подпоглавља. Саставни део рада су резултати истраживања који су табеларно и графички представљени. Рад се заснива на анализи историјског развоја стицаја кривичних дела, укључујући постојећа решења у домаћем и упоредном кривичном законодавству.

У уводном делу рада се указује на различите димензије кажњавања злочинаца, почев од првих правних споменика до данашњих дана. Следећи излагање, од општег према посебном, кандидат наводи различите модалитете регулисања стицаја кривичних дела у међународном и националном кривичном праву. Посебно се истиче истраживачки део рада у коме се указује на одабране критеријуме у односу на временске и просторне оквирице обрађених статистичких података.

ГЛАВА I носи назив: *Настанак и историјски развој одмеравања казне*. У почетним тематима се обрађује историјски развој кажњавања злочинаца. Будући да је кандидат свестан да је стицај кривичних дела институт који је својствен садашњем кривичном праву у раду се констатује да савремено друштво изузетно добро познаје систем одмеравања казне за стицај кривичних дела. У кривичним прописима су предвиђена прецизна правила одмеравања казне за стицај кривичних дела, која се разликују у зависности од својства учиниоца кривичних дела. Отуда се користи историјска периодизација у чијим оквирима се обрађује кажњавање са свим особеностима датих временских оквира. Значајан део овог поглавља је посвећен историјату кажњавања у Србији са посебним освртом на стицај кривичних дела.

ГЛАВА II носи назив: *Одмеравање казне у међународном кривичном праву*. У почетним насловима се даје појам и значење међународног кривичног права што се чини преко обраде кровних међународних правних инструмената у овој области. Предмет посебног разматрања су међународни војни Судови у Нирнбергу и Токију. У њима су постављени темељи потоњег развоја међународног кривичног права. Важан сегмент разматрања у овом поглављу посвећен је Хашком трибуналу. Будући да се његова надлежност односи на нашу земљу важно је указати на основне одреднице на подручју одмеравања казне. У вези са тим се указује на неколико момената које кандидат сматра важним код одмеравања казне и то: 1) Казне су неодређене у статутима трибунала; 2) Могу се изрећи само казне а не и друге кривичне санкције; 3) Није експлицитно и унапред одређена сврха казни већ се, уместо тога, користе уопштене формулације; 4) Околности извршеног кривичног дела и личне околности учиниоца, које треба да служе за индивидуализацију казне, ако су прописане онда је то учињено на уопштен и прилично непрецизан начин. На крају се обрађује стални Међународни кривични суд у Хагу у светлу Римског статута и одредби које се односе на кажњавање злочинаца за једно или више учињених кривичних дела.

ГЛАВА III носи назив: *Одмеравање казне за стицај кривичних дела у упоредном законодавству*. Ова глава садржи излагање присутних специфичности кажњавања за стицај кривичних дела у државама које припадају англо-саксонском и европско-континенталном правном систему. У оквиру тога су обрађене следеће државе односно њихова кривична законодавства у домену кажњавања за кривична дела у стицају: Сједињене Америчке Државе; Енглеска са Велсом; Хрватска; Босна и Херцеговина (Република Српска); Црна Гора и Северна Македонија. У овим државама су изворно цитиране одредбе у којима се регулише кажњавање учинилаца кривичних дела, било на општи начин или за кривична дела у стицају.

ГЛАВА IV носи назив: *Теоријске димензије одмеравања казне за стицај кривичних дела*. Сматрајући потребним филозофско одређење казне кандидат полази од основних теоријских полазишта у домену кривичног права. У том смислу наводи да бисмо користили шири и знатно продубљенији приступ, у разматрању кажњавања, онда *prima facie* морамо поћи од филозофског поимања казне. Овде се у првом реду говори о моралности казне као кривичне санкције са изразито ограничавајућим ефектима по људска права осуђеног лица. Питање моралности кажњавања, и казне као његовог инструмента, није искључиво домен проучавања филозофа. Наведено потврђује став Ханса Келзена, познатог и признатог правног теоретичара, да за вредносне судове не постоји објективни критеријум. Моралност је индивидуална категорија која се заснива на систему вредности сваког појединца. Међутим, може се утврдити објективна моралност која почива на стварности, околностима и догађајима који су саставни део човекове свакодневнице. Она се може преиспитивати у датом временском и просторном контексту. Међутим, кандидат истовремено констатује да обрађена теоријска схватања у филозофској литератури нису у стању да на прави начин одреде сврху кажњавања. Она не пружају целовити приказ основног и споредних циљева кажњавања, у светлу остваривања његове примарне сврхе, која се састоји у заштити друштва од криминалитета. Било да се настоји кроз утилитаризам или ретрибутивизам, кажњавање мора имати у опсегу шири спектар могућности. Оне имају своју генералну црту, на подручју кажњавања као феномена, али и појединачне сврхе у

оквирима сваке посебне казне.

ГЛАВА V носи назив: *Одмеравање казне за стицај кривичних дела у нашем кривичном праву*. Кандидат циљано указује на законско одређење сврхе кажњавања у нашем кривичном праву. Стога изворно наводи члан 4. став 2. Кривичног законика), који сврху кажњавања одређује као: 1) спречавање учиниоца да чини кривична дела и утицање на њега да убудуће не чини кривична дела; 2) утицање на друге да не чине кривична дела; 3) изражавање друштвене осуде за кривично дело, јачање морала и учвршћивање обавезе поштовања закона; 4) остваривање праведности и сразмерности између учињеног дела и тежине кривичне санкције. У раду се констатује да је у нашем кривичном законодавству приметан већи број врста казни у односу на период пре доношења важећег Кривичног законика из 2005. године. Њихова лепеза се ширила у два подједнако важна правца и то: 1) повећањем броја постојећих казни, кроз увођење потпуно нових, а раније непостојећих у нашем кривичном законодавству; 2) укидањем одређених врста казни које су традиционално постојале у нашем кривичном законодавству; 3) увођењем нових облика казни, у оквиру већ постојећих врста казни, у нашем кривичном законодавству. Након тога се указује на примену општинских и посебних законских правила одмеравања казне за кривична дела у стицају. Под општим правилима одмеравања казне за стицај кривичних дела подразумева се узимање у обзир следећих (олакшавајућих и отежавајућих) околности: степен кривице учиниоца кривичног дела, побуде из којих је кривично дело учињено, јачина угрожавања или повреде заштићеног добра, околности под којима је кривично дело учињено, ранији живот учиниоца кривичног дела, личне прилике учиниоца кривичног дела, држање учиниоца после учињеног кривичног дела и његов однос према жртви, друге околности које се односе на личност учиниоца, имовно стање учиниоца кривичног дела, посебна околност за одмеравање казне за кривично дело учињено из мржње. Након тога се примењује један од три система одмеравања јединствене казне за стицај кривичних дела: апсорпција, асперација и кумулација.

ГЛАВА VI носи назив: *Истраживање модалитета одмеравања казне за стицај кривичних дела у судској пракси*. У овом поглављу је приказано спроведено истраживање обима и динамике одмерених казни за стицај кривичних дела према њиховим групама у нашем Кривичном законнику. Након одређивања предмета и циља истраживања приказани су методи који ће бити коришћени у истом. Реч је о следећим методима: статистички метод; анализа садржаја; компаративни метод; историјски метод; социолошки метод; логички метод; индуктивни метод и дедуктивни метод. Формулисана је општа или генерална хипотеза у раду која гласи: „Правилно одмерена јединствена казна за стицај кривичних дела доприноси смањеној стопи криминалитета“. Истраживање је обухватило временски период 2011-2021. године. У раду су коришћени референтни статистички подаци објављени у саопштењима и билтенима РЗС у Београду. Ови подаци су преузети од наших правосудних институција у номиналним бројкама. Након тога су обрађени применом статистичких метода на основу следећих критеријума и то: 1) Осуђена пунолетна лица према кривичном делу, полу, покушају и изреченим кривичним санкцијама; 2) Осуђена пунолетна лица према групама кривичних дела, полу, мерама безбедности, ранијој осуди и одузимању имовинске користи; 3) Осуђена пунолетна лица према групама кривичних дела, полу и радном статусу; 4) Осуђена пунолетна лица према групама кривичних дела, полу и националној припадности; 5) Осуђена пунолетна лица према групама кривичних дела, ранијој осуди, годинама живота и полу; 6) Осуђена пунолетна лица према групама кривичних дела, полу, брачном стању и школској спреми; 7) Осуђена пунолетна лица према групама кривичних дела, полу, саучесништву, броју учесника у извршењу дела и стицају; 8) Осуђена пунолетна лица према групама кривичних дела и држављанству; 9) Осуђена пунолетна лица према кривичном делу и оштећеним (жртвама), према полу и старости; 10) Осуђена пунолетна лица према надлежности вишег и основног суда, полу, покушају и изреченим кривичним санкцијама. У завршној фази истраживања је утврђена основаност постављене опште или генералне хипотезе у раду.

ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА представљају последњу целину у раду. Овде је извршена рекапитулација целокупног рада тако што се сегментарно износе закључци кандидата. Целина излагања је уподобљена са свим важнијим питањима која су претходно обрађена у посебним поглављима и подпоглављима у раду.

VI ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Кандидат, у оквиру закључних разматрања, наводи резултате спроведеног истраживања. Оно обухвата обимну и разноврсну статистичку грађу. Посебно су приказане присутне тенденције у кретању укупног броја, представљеног у апсолутним износима, осуђених лица за кривична дела у стицају (2011-2021. године). Основаност постављене хипотезе кандидат заснива на следећим параметрима: 1) Варијабилним тенденцијама у кретању осуђених лица за стицај кривичних дела у временском периоду 2011-2021. године. 2) Присутним законитостима у кретању осуђених лица за стицај кривичних дела у временском периоду 2011-2021. године. 3) Опадајућем броју укупно осуђених лица оба пола (мушком и женском), у свакој од истраживањем обухваћених календарских година, у назначеном временском периоду. 4) Општем закључку да ће се овакав тренд наставити у наредним календарским годинама.

VII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Истраживање је спроведено на систематичан начин уз шире коришћење доступних статистичких извора. Оно је обухватило нешто дужи временски период у чијим оквирима је приказан обим и динамика одмеравања казне за кривична дела у стицају. Систематика рада је омогућила потпунији увид у целокупно штиво. Коришћени методолошки оквир је прилагођен потреби систематског проучавања предметне материје. Рад је добио научну физиономију и вредност оличену у великом броју коришћених референтних извора.

VIII КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ/ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

1. Да ли је докторска дисертација/докторски уметнички пројекат написан у складу са образложењем наведеним у пријави теме
Да.
2. Да ли докторска дисертација/докторски уметнички пројекат садржи све битне елементе
Да.
3. По чему је докторска дисертација/докторски уметнички пројекат оригиналан допринос науци, односно уметности
Дисертација представља оригиналан допринос науци јер обрађује спецификум одмеравања казне за стицај кривичних дела код три категорије учинилаца: пунолетна физичка лица; малолетна физичка лица и правна лица.
4. Недостаци докторске дисертације/докторског уметничког пројекта и њихов утицај на резултат истраживања
Дисертација нема недостатке који би довели у питање њену аутентичност и научну одрживост.

IX ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене докторске дисертације/докторског уметничког пројекта, комисија предлаже:

Имајући у виду предмет докторске дисертације, садржај и примењивост резултата истраживања, коришћени методолошки приступ, постављене хипотезе, научни и стручни допринос Комисија предлаже Наставно-научном већу Правног факултета за привреду и правосуђе у Новом Саду да прихвати Извештај о позитивној оцени докторске дисертације кандидата Предрага Вулевића, под насловом „Одмеравање казне за кривична дела у стицају“ и предложи Сенату Универзитета Привредна академија у Новом Саду да се исти усвоји и одобри јавна одбрана.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. Проф. др Ненад Бингулац

2. Доц. др Видоје Митрић

3. Проф. др Иван Јоксић

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.